

Филозофски факултет
Универзитет у Нишу

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

Приймљено : 5. 5. 2017.

Орг. Јед. Број Прилог Вредност

ИЗВЕШТАЈ О КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Конкурс за избор у звање:	Доцент или ванредни професор
Ужа научна област:	Филозофија
Датум расписивања конкурса:	09.03.2017. године
Конкурс објављен у:	Народне новине
Пуно или непуно радно време:	Пуно

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Датум именовања комисије:	Одлука Научно-стручног већа бр.

	Чланови комисије	Звање и датум избора у звање	Ужа научна област	Високошколска установа
1	Проф. др Лино Вељак	Редовни професор 22.04.2007.	Филозофија	Филозофски факултет, Универзитет у Загребу
2	Проф. др Слађана Ристић Горгиев	Редовни професор, април, 2013	Филозофија	Филозофски факултет, Универзитет у Нишу
3	Проф. др Александар Гунгов	Редовни професор, април, 2012.	Филозофија	Филозофски факултет, Универзитет у Нишу
4				
5				

КАНДИДАТИ пријављени на конкурс:

- 1) Доц. др Зоран Димић

1. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

- 1) Зоран, Миодрага, Димић, доктор филозофије
(Име, име родитеља, презиме, академска титула)

1.1. Лични подаци

Датум и место рођења:	23.03.1966.
Место боравка, адреса:	Врање, Партизанска 13/2
Запослен/а у:	Филозофски факултет, Универзитет у Нишу
Професионални статус/ одно место:	доцент

1.2. ПОДАЦИ О ОБРАЗОВАЊУ

Основне студије, високо образовање:

Универзитет, факултет	Универзитет у Београду, Филозофски факултет
Студијски програм, група (смер, одсек):	Филозофија
Година уписа	1985/86
Година завршетка	1995
Стечени стручни назив	Дипл. Филозоф
Просечна оцена	8.42

Други степен: магистарске студије, мастер или специјалистичке студије:

Универзитет, факултет	Универзитет у Београду, Филозофски факултет
Студијски програм, научна област:	Филозофија
Година уписа	1995/96
Година завршетка	2004
Стечени назив	Магистар филозофије
Просечна оцена	10.00
Тема магистарске тезе/ мастер / завршног рада	Слобода и васпитање у Фихтеовој филозофији
Ментор у изради	Проф. др Симо Елаковић

Трећи степен: докторске академске студије/ докторска дисертација

Универзитет, факултет	Универзитет у Загребу, Филозофски факултет
Студијски програм, научна област	Филозофија
Година уписа	2006
Година завршетка	2010
Стечено научно звање	Доктор наука
Просечна оцена	/
ТЕМА докторске дисертације,	Рађање идеје универзитета
Датум одбране	15.11.2010.
Ментор у изради	Академик, Проф. др Бранко Деспот

1.3. ПРОФЕСИОНАЛНА КАРИЈЕРА

1.3.1. Досадашњи избор у академска звања

Универзитет, факултет	Универзитет у Нишу, Учитељски факултет
Звање и датум првог избора у академско звање	Асистент, 01.10.1998.
Ужа научна област	Филозофија
Звање у тренутку	Доцент, 01.09.2012.

конкурса и датум претходног избора	
Ужа научна област	Филозофија

1.3.2. Педагошко искуство/ кретање у професионалној каријери/ радна места

Период	Послови
1998-2005	Асистент, Учитељски факултет у Врању, Универзитет у Нишу
2002-2005	Асистент по хонорарном уговору, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу
2005-2012	Асистент, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу
2012-данас	Доцент, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу

1.3.3. Научно и стручно усавршавање (школе, семинари, курсеви)

Период	
2014-2015	Постдокторско истраживање на Универзитету у Милану, Департман за филозофију (Еразмус Мундус Сигма А2 пројекат - SIGM 1300994)

1.3.4. Чланство у стручним и научним удружењима

Период	
2004-данас	Српско филозофско друштво
2011-данас	CASEP - (Center for Contemporary Aristotelian studies in Ethics and Politics), Лондон, Метрополитен Универзитет

2. ПРЕГЛЕД НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА КАНДИДАТА

2.1. НАУЧНИ РАД

Публикације након претходног избора

Пуни библиографски подаци о публикацији	М ...	бодова
М 10 (М11, 12, 13, ... М18)		
М20 (М21, 22.... М28)		
Zoran Dimić, (2013), <i>Univerzitet i uživanje</i> , Filozofska istraživanja, Zagreb, Vol.33, No. 3, str. 395-410, ISSN 0351-4706 (Thomson Reuters AHCI list) http://hrcak.srce.hr/index.php?show=clanak&id=clanak&jezik=167864	23	4
Zoran Dimić (2013), <i>O umetničkom oblikovanju političkog združivanja građana</i> , Beograd, Filozofija i društvo, br.3, godište XXIV, str. 23-34, ISSN 0353-5738, DOI:10.2298/FID 1303023D. http://www.instifdt.bg.ac.rs/filozofija-i-drustvo-volume-24-broj-3-2013/	24	4
М 30 (М31, 32, 33.... М36)		

Зоран Димић (2012), <i>Многоликост науке и безличност савременог универзитета</i> , Криза и перспективе знања и науке (тематски зборник радова), НИСУН 1, Ниш, стр. 168-182, ISBN 978-86-7973-265-1. (штампано у новембру) http://izdanja.filfak.ni.ac.rs/zbornici/2012/kriza-i-perspektiva-znanja-i-nauke	33	1
Зоран Димић (2013), <i>Перелманов избор – о позиву научника</i> , Знање и корист (тематски зборник радова), НИСУН 2, Ниш, стр. 11-23, ISBN 978-86-7379-301-6. http://izdanja.filfak.ni.ac.rs/zbornici/2013/znanje-i-korist-knjiga-4	33	1
Zoran Dimić, (2012), <i>Univerzitet i uživanje</i> , 21. Dani Frane Petrića, Ideja sveučilišta, 23-26.09.2012., str.62-63, ISSN 1848-2228	34	0,5
Zoran Dimić, (2015), <i>O kompleksnom odnosu filozofije i medicine u antici</i> , 24. Dani Frane Petrića, Zdravlje i kultura, 20-26.09.2015., str. 57-58, ISSN 1848-2228	34	0,5
M40 (M41, 42, 43 ... M49)		
Zoran Dimić (2013), <i>Rađanje ideje univerziteta</i> , Sremski Karlovci/Novi Sad, Izdavačka knjižnica Zorana Stojanovića, str.283, ISBN 978-86-7543-265-4	42	5
Zoran Dimić (2017), <i>Politike obrazovanja: od paideje do Bildung</i> , Beograd/Loznica, Karpos, str. 187, ISBN 978-86-6435-054-9.	42	5
Зоран Димић (2014), <i>Филозофија као учење</i> , поглавље у књизи <i>Фихтеов идеализам слободе (Два века од смрти Јохана Готлиба Фихтеа (1814-2014) – приредио академик Данило Н. Баста</i> , Београд, Досије Студио, стр. 33-59, ISBN 978-86-6047-128-6.	44	2
Зоран Димић (2016), <i>О Галеновом схватању људске природе</i> , Друштвене науке и савремени свет, НИСУН5, Ниш, стр. 21-33, ISBN 978-86-7379-429-7. http://izdanja.filfak.ni.ac.rs/zbornici/2016/drustvene-nauke-i-savremeni-svet-zbornik-radova-nauka-i-savremeni-univerzitet-5	45	1,5
M50 (M51, 52, 53... M56)		
Zoran Dimić, (2012), <i>Kauzalnost i determinizam u Dekartovoj filozofiji</i> , Novi Sad, ARHE, god.IX, br.17, str. 23-31, ISSN 1821-4940 (izašlo u decembru 2012). http://epub.ff.uns.ac.rs/index.php/arhe/article/view/295	51	3
Zoran Dimić, (2013), <i>カタストロフィと人間性-若さについて (Katastrofa i humanitet)</i> , Tokyo, The Journal of Social Sciences and Humanities, No.481, str. 105-118, ISSN 0836-8729. (rad je na japanskom)	51	3
Zoran Dimić, (2013), <i>聴こえてくる大学へ (Osluškujući univerzitet)</i> , Tokyo, The Journal of Social Sciences and Humanities, No.481, str. 119-139, ISSN 0836-8729. (rad je na japanskom)	51	3
Zoran Dimić, (2014), <i>Catastrophe and Humanity</i> , Rome, Phasis – European Journal of Philosophy, No.2, str. 77-89, ISSN 2279-7734. https://www.scopalto.com/revue/phasis	51	3
Zoran Dimić (2014), <i>Hearing the University</i> , Sofia, Sofia Philosophical Review, Vol.VIII, No.1, str. 15-34, ISSN 1313-275X. http://sphr-bg.org/16/68/245.html	51	3
Zoran Dimić (2015), <i>Lajbnicov pojam nauke – početak i kraj optimizma</i> , Novi Sad, ARHE, god. XII, br.23, str. 35-47, ISSN 1820-0958. http://epub.ff.uns.ac.rs/index.php/arhe/article/view/1753	51	3
Zoran Dimić (2017), <i>Human nature: balancing the unbalanced</i> , Sofia, Sofia Philosophical Review, Vol.X, No.1, str.1-15, ISSN 1313-275X. http://sphr-bg.org/16/89.html	51	3
Зоран Димић (2014), <i>И идеји универзитета – екстра мурос</i> , Нови Сад, Летопис Матице српске, Књ.493, св.5, Год.190, стр. 597-609, ISSN 0025-5939. http://www.maticasrpska.org.rs/letopis_493_5/	52	2

Зоран Димић (2017), Паидеја и чуло слуха, Врање, Годишњак педагошког факултета у Врању, Књига VIII, 1/2017, стр. 23-37, ISSN 2466-3905. http://www.pfvr.ni.ac.rs/publikacije.php?oblast=262	52	2
Zoran Dimić (2017), <i>The Bolognese Universitas, a University founded by Aliens</i> , FACTA UNIVERSITAS, Series: Philosophy, Sociology, Psychology and History, Niš, Vol.16, No.1, 2017, str. 1-11, ISSN 1820-8495. http://casopisi.junis.ni.ac.rs/index.php/FUPhilSocPsyHist/article/view/2620	53	1
M60 (M61, 62, 63... M66)		

Публикације до претходног избора

Пуни библиографски подаци о публикацији	М ...	бодова
M 10 (M11, 12, 13, ... M18)		
Зоран Димић (2009), <i>Филозофија као настава</i> , Наука и настава на универзитету, Зборник радова са научног скупа, Књига 3, том 2, стр.119-129, ISBN, 9789993847168.	14	4
M20 (M21, 22.... M28)		
Zoran Dimić (2011), Re-legitimiziranje univerziteta – jedan novi Witz, <i>Filozofska istraživanja</i> , Zagreb, No.123, God.31, Sv.3., str. 619-635, ISSN 0351-4706. http://hrcak.srce.hr/index.php?show=toc&id_broj=6074	23	4
M 30 (M31, 32, 33.... M36)		
M40 (M41, 42, 43 ... M49)		
M50 (M51, 52, 53... M56)		
Zoran Dimić (2008), <i>Moć i nemoć ranogrčke paideje</i> , III Program, Beograd, No. 137-138, I-II-2008, str. 315-343, ISSN 0564-7010.	51	3
Zoran Dimić (2004), <i>Sloboda i vaspitanje u Fihteovoj filozofiji</i> , III Program Beograd, No. 123-124, III-IV-2004, str.27-60, ISSN 0564-7010.	51/R62	3
Зоран Димић (2004), <i>Историја појма као филозофија</i> , ТЕМЕ, Г. XXVIII, Бр.1, стр. 107-131, ISSN 0353-7919.	51/R61	3
Zoran Dimić (2004), <i>Aristotelovo određenje čoveka</i> , Novi Sad, Arhe, God.1, Br.2, str. 37-57, ISSN 1821-4940. http://epub.ff.uns.ac.rs/index.php/arhe/issue/view/22	51/R61	3
Zoran Dimić (2003) <i>The Problem of Education in Fichte's Philosophy</i> , Facta Universitatis, Series Philosophy, Sociology and Psychology, Vol.2, No.10, 2003, str.777-789, YU ISSN 0354-4648. http://facta.junis.ni.ac.rs/pas/pas2003/pas2003sadrzaj.html	52/R62	2

M60 (M61, 62, 63... M66)		

2.1.1. Индекс научне компетенције након претходног избора

Публикације и радови међународног значаја

Категорија	M11	M12	...	M23	M24	M33	M34	Укупно	Основних
број публикација				1	1	2	2	6	4
број бодова				4	4	2	1	11	10

Публикације и радови националног значаја

Категорија	M42	M44	M45	M51	M52	M53	Укупно	Основних
број публикација	2	1	1	7	2	1	14	14
број бодова	10	2	1,5	21	4	1	39,5	39,5

Укупно публикација	20	основних	18
Укупно бодова на основу публикација	50,5	основних	49,5
Укупно бодова (са категоријом М70)			
M71 докторска дисертација - 6, M72 магистарска теза - 3			

2.1.1. Индекс научне компетенције од првог избора - укупно

Публикације и радови међународног значаја

Категорија	M11	M12	M14	M23	M24	M33	M34	Укупно	Основних
број публикација			1	2	1	2	2	8	6
број бодова			4	8	4	2	1	19	18

Публикације и радови националног значаја

Категорија	M42	M44	M45	M51	M52	M53	Укупно	Основних
број публикација	2	1	1	11	3	1	19	19
број бодова	10	2	1,5	33	6	1	53,5	53,5

Укупно публикација	27	основних	25
Укупно бодова на основу публикација	72,5	основних	71,5
Укупно бодова (са категоријом М70)	81,5		80,5
M71 докторска дисертација - 6, M72 магистарска теза - 3			

2.1.2. Цитираност радова кандидата

2.1.3. Учешће на научним пројектима

Период	Назив научног пројекта	Носилац пројекта/ финансијер
2016-2020	CEEPUS – Philosophy and Interdisciplinarity No. CIII-HR-1107-01-1617	Agency for Mobility and EU Programmes
2014-2015	Erasmus Mundus SIGMA A2 (Individualna postdoktorska stipendija) SIGM 1300994, Grant Agreement 2012-2669/001-001-Erasmus Mundus.	Europe Aid Cooperation Office

2.1.4. Усмена излагања на међународним научним скуповима

Датум	Наслов излагања	Назив научног скупа, организатор, место одржавања
10-11.11.2011.	Многоликост науке и безличност савременог универзитета	Наука и савремени универзитет, Филозофски факултет, Ниш
18-20.04.2012	Early modern troubles with causality	La Causalidad en la Filosofía moderna pre-Kantiana, University of Pamplona, Pamplona, Španija
23-26.09.2012.	Univerzitet i uživanje	21. Dani Frane Petrića, Hrvatsko filozofsko društvo, Cres, Hrvatska
16-17.11.2012.	Перелманов избор – о позиву научника	Наука и савремени универзитет, Филозофски факултет, Ниш
14-16.05.2014.	The idea of University – opening new Horizons	Congreso de Filosofía: La Idea de universidad, Universita de Chile, Santiago de Chile, Čile
20-26.09.2015.	O kompleksnom odnosu filozofije i hipokratske medicine u antici	24. Dani Frane Petrića, Hrvatsko filozofsko društvo, Cres
13-14.11.2015.	O Galenovom shvatnju ljudske prirode	Наука и савремени универзитет 5, Филозофски факултет, Ниш

2.2. СТУЧНИ РАДОВИ

2.2.1. Објављени преводи

1. Вилхелм вон Хумболт (2014), *О унутрашњој и спољашњој организацији једне више знанствене установе у Берлину*, Нови Сад, Летопис Матице српске, Матица српска, Књ.493, Св.5, стр.578-587, ISSN 0025-5939. (превод са немачког)
http://www.maticasrpska.org.rs/letopis_493_5/
2. Волфганг Волш (2006), *Ест/етика – етичке импликације и последице естетике*, Панчево, Свеске, бр. 82, стр.88-101. (превод са немачког)

2.2.1. Рецензије, прикази, приређене збирке извора, хрестоматије,

Hofstetter, J.Michael, *The romantic idea of university of University: England and Germany, 1770-1850*, Palgrave 2001. Prikaz objavljen u časopisu Razlog-Ratio, Beograd, Bd.V-VI, 2008-2009, str.139-144.

2.3. МИШЉЕЊЕ О НАУЧНИМ И СТРУЧНИМ РАДОВИМА КАНДИДАТА

Монографија „**Рађање идеје универзитета**“ (К, која је заправо кандидатова докторска теза, представља покушај филозофско-повесног приказа рађања идеје универзитета. Поред Уводних разматрања (1) у којима се одређује тема и задатак интерпретације, расправа садржи следеће одељке: 2. Предмодерни темељи идеје универзитета; 3. Модерна идеја универзитета; 4. Закључна разматрања. У раду се критички преиспитује у којој мери и даље можемо истрајавати на сва три хумболтовска принципа идеје универзитета (јединство знаности, јединство наставе и

истраживања, академска слобода професора и студената). Место где обитава идеја универзитета мора се тражити у једној заједници знанственог и филозофског мишљења, у једном Ми универзитетских професора и студената. Отварање хоризонта пред идејом универзитета могуће је само ако поново почнемо да образовање и спознавање схватамо као заснивање властитог пута у знање, као само-спознавање и само-образовање, али и као лутање и тумарање, тј. као непрестано “рађање” знања. Будући да код нас не постоји пуно књига које ову тему отварају на овакав начин, ова монографија представља значајан допринос проблематизацији стања у коме се данас налазе високо школство, односно, универзитет.

Текстови сакупљени у монографији „Политике образовања – од паидеје до Билдунга“ резултат су ауторовог вишегодишњег бављења проблемима васпитања, образовања и наставе. Мало подробније бављење античким текстовима о паидеји врло брзо нам открива сву наглашену сраслост ове теме са изворним смислом политике, која је у антици без сумње била тема свих тема, како за грађане античких полиса тако и за филозофе. У том контексту, васпитање и образовање у списима Платона и Аристотела од почетка бивају постављени на такав начин да би свако потоње њихово наивно и романтизовано сагледавање одмах морало бити дискредитовано. Премда је у каснијим епохама било таквих покушаја, и премда данас у времену у коме живимо постоји склоност да се контекст у коме се развијају васпитање и образовње намерно сузи, те да се они “сабију” у вртић, учионицу или унутрашње зидове универзитета, реални контекст у коме се детерминишу васпитање и образовање је изворно политички, тј. тиче се непосредних напора чланова једне политичке заједнице да унапреде свој заједнички живот. Међутим, како то истовремено налажу обичаји одвијања политичке праксе у људској заједници, васпитање и образовање су истовремено одувек били предмет стратешке манипулације грађанских група или појединаца. Премда је у вековима након нестанка античког света, а нарочито током Средњег века, интересовање за васпитно-образовне теме опадало, модерно доба је поново на велика врата у грађански свет увело васпитно-образовне теме. Управо тај моменат постао је врло важан за идентитет онога што називамо модерним светом. Решавање васпитних и образовних проблема постаје од пресудне важности за обликовање онога што је Кант назвао “светским грађанским поретком”. Филозофи чије ставове аутор овде најчешће тумачи (Платон, Аристотел, Фихте и Кант), управо су заслужни што су током историје филозофије проблеми васпитања и образовања постали озбиљни филозофски проблеми. Из перспективе ове књиге управо постаје недвосмислено јасно да је процес филозофског обликовања проблема васпитања и образовања неодвојив од грађења, актуализовања и реактуализовања свести о политичкој природи људског бића.

У тексту „Универзитет и уживање“ (Филозофска истраживања, Вол.33, Бр.3, 2013.) аутор заступа став да се данас, у покушају једног новог промишљања идеје универзитета, не можемо више скривати иза нације, државе или саме институције (Фихте, Хумболт, Шлајермахер), већ тежиште и ослонац таквог једног процеса морамо тражити изван њих. Док су античке високошколске институције (Академија, Ликеј) деловале у атмосфери афетéос-хédоне, универзитет и његови актери у Средњем веку и модерном добу живе у атмосфери репресија-ентузијазам. Стога овај текст проматра однос уживања и знања у контексту античког поимања образовања. Текст показује на који се начин Платонова Академија, као архетип модерног универзитета, успоставља као начин живота за који је одредбен методос. Ауторова је теза да је биос теоретикос неодвојив од уживања те да уживање у томе контексту надилази поједностављено супротстављање чулних и душевних уживања. Аутор у другом делу рада показује да је према Аристотелу уживање садржај најбољег живота при чему, у отклону спрам устаљеног тумачења Аристотела, показује да се најбољи живот код Аристотела не сме поједностављено схватати као биос тхеоретикос, већ као свака делатност здружена с уживањем којом човјек развија своју врлину те тако наслеђује оно божанско. Аутор на крају поставља питање: можемо ли данас обновити увид који су античке високошколске институције дубоко искусиле: да су уживање и срећа природни пратитељи знања и студирања? Може ли се таква могућност данас мислити?

На трагу новог читања Кантове треће критике, које нам у својим Предавањима о Кантовој политичкој филозофији суђења предлаже Хана Арент, аутор се у тексту „**О уметничком обликовању политичког здруживања грађана**“ (Филозофија и друштво, бр.3, Год.24, 2013.) бави функцијом уметности у успостављању, уређењу и профилисању политичке заједнице, фокусирајући се при том пре свега на област музике. Своју анализу он започиње са античким мислиоцима (Питагорејци, Аристотел, Платон), а наставља је проблематизовањем места која се тичу уметничког обликовања живота грађана у модерно доба (Русо, Кант, Шилер). Његов циљ је притом да покаже да се филозофија уметности, тј. филозофија музике, једнако могу схватити и као политичка филозофија, управо стога што се у анализи поменутих феномена непрестано осведочавају блиска испреплетеност политике и естетике, тј. уметности и моћи, односно, музике и моћи. Његов закључај је да, условно речено, естетско опште чуло можемо схватити као својеврсни људски орган за јавно естетичко здруживање грађана. Музика, песништво, ликовна уметност, итд, постају оруђа политичког обликовања грађана, односно, оруђа њиховог политичког живота.

У тексту под називом „**Филозофија као учење**“ (поглавље у књизи „Фихтеов идеализам слободе (Два века од смрти Јохана Готлиба Фихтеа (1814-2014), приредио акад. Данило Н. Баста, Досије Студио, Београд, 2014) аутор износи аргументе да је данас на делу извесна ренесанса интересовања за Фихтеову филозофију. При том је посебно актуелно снажно оспоравање преовладавајућих начина гледања на обимно Фихтеово филозофско дело. Уобичајена представа о Фихтеовој филозофији као чисто трансценденталној и о Фихтеу као једном систематском мислиоцу, радикално се ставља на испит. Аутор у тексту полемиче са новим идејама о томе да у Фихтеовом филозофском делу ипак постоји одређено јединство (Петер Естерајх), односно, да Учење о науци представља константу Фихтеовог филозофског развоја у свим његовим фазама (Ж. Кристоф Годар). Насупрот томе, у тексту се доказује да је Фихтеово филозофско дело нешто по себи контингентно, те да његову суштине не требамо да тражимо у У Учењу о науци, које се у себи мењало и није увек било у фокусу Фихтеове пажње, већ пре у самом Фихтеовом схватању Филозофије као учења.

Циљ рада под називом „**Каузалитет и детерминизам у Декартовој филозофији**“ (Архе, год.9, бр. 17, 2012.) је проблематизација неких важних момената у развоју рано-модерне дебате о каузалности, те такође, проблематизација теоријског и научног контекста овог проблема, који се показује као одређујући за Декартове одговоре на горе поменута питања. Уз то, у раду аутор жели да покаже да развој рано-модерне дебате о каузалности открива да су, генерално говорећи, појединачни одговори, њихова логичка недоследност и појмовне тешкоће, такође, били детерминисани њеним непосредним контекстом. Према Декарту постоји само један истински узрок – делатни. Он истовремено усваја два различита типа делатног узрока. Постоје посебни и један општи узрок. Декарт додељује богу статус општег узрока, који, на неки начин, гарантује постојаност свеукупног кретања у природи. Према томе, једини истински и прави узрок–покретач, једини активни узрочник промена које се збивају у природи је бог. Овакав појам узрока дао је потпуно ново значење физичком свету. Стога аутор закључује да је детерминизам, заправо, најважнија последица Декартове теорије о каузалности.

У раду под називом „**Лајбницов појам науке – почетак и крај оптимизма**“ (Архе, год.12, бр.23, 2015.) аутор тврди да је Вилхелм Готфрид Лајбниц био је један од најважнијих утемељитеља модерног појма науке. Својим одређењем модерне науке, његово име и његова филозофија су вишеструко повезани са најпознатијом катастрофом на почетку модерне епохе, Лисабонским земљотресом из 1755 године. Лајбницов идеал науке исказан је кроз идеју *матхесис универсалис* (универзална математика). Према његовој интерпретацији, све ствари у природи требало би да се разумеју и објасне преко величина (магнитудо), облика (фигуре) и покрета (мотус). Могли бисмо рећи да према оваквој идеји модерне науке сви посебни природни феномени треба да буду објашњени математички. Лајбницова идеја науке је потпуни израз модерне епохе. Математика не би требала да само науци донесе извесност, већ и нашим животима. Лајбницова математичка интерпретација природних феномена води нас до

“оптимизма” и идеје о најбољем од свих могућих светова. Нажалост, Лајбницов оптимистички поглед на свет, типичан за крај 17. и почетак 18. века, био је драматично прекинут Лисабонским земљотресом. Способност мерења и рачунања снаге земљотреса и висине цунамија нису у душе Португалаца и других Европљана унели мир и сигурност. Управо супротно, рачунајући однос према Лисабонском земљотресу унео је у њихове животе огроман страх од понављања катастрофе. Претходна катастрофа је схватана као потенцијална могућност нових, које тек треба да се догоде. Стога аутор овог текста заступа став да сâм Лисабонски земљотрес из 1755. године није оно што је означило крај оптимизма, већ модерни појам науке који је, преко рачунања и предикције вероватноће нових катастрофа у будућности, у душе људи унео страх.

У горе анализираним монографијама и текстовима, тј. у низу својих других радова, углавном писаним и објављеним на енглеском језику (томе треба додати и два рада објављена на јапанском), које овде нисмо посебно анализирали, Зоран Димић се доминантно бави филозофским проблемима из области историје модерне и раномодерне филозофије (Фихте, Кант, Декарт, Лајбниц). Проблематика ових радова захвата подручје епистемологије и метафизике, али се уједно преплиће и са областима етике, односно, политике. Уз то, великих број радова кандидата Зорана Димића се односи на области филозофије васпитања и образовања. У делу тих радова он анализира проблем васпитања и образовања у античкој Грчкој, средњем веку, односно, модерном и савременом добу. Будући да је кандидат доц.др Зоран Димић и до сада предавао предмете Историја нововековне филозофије 1 и 2, односно, Методика наставе филозофије и Филозофија васпитања и образовања, поменуте монографије и објављени научни радови представљају даљу разраду његовог досадашњег бављења поменутим периодом историје филозофије, односно, поменутим проблематским областима у филозофији. Његови научни радови у области истраживања Фихтеове филозофије, којом се бави од своје магистарске тезе, представљају врло конзистентан и устрајан напор да се његово властито истраживање доведе у везу са савременим, врло рецентним научним радовима у којима се великом Фихтеовом филозофском делу приступа на један сасвим нови начин. Исто важи и филозофске радове које је доц. др Зоран Димић објавио у области филозофије васпитања и образовања. Његови радови не само да на врло релевантан и плодан начин сабира историјске анализе ових проблема, нарочито проблема идеје универзитета, већ представљају и врло аутентичне разраде нових могућих путева, који пред институцијама образовања, односно, институцијом универзитета, треба да отворе нове могућности хуманистичког промишљања.

3. ПЕДАГОШКИ РАД И ДОПРИНОС РАЗВОЈУ НАСТАВЕ

У дугогодишњем раду у настави др Зоран Димић је како својим теоријским тако и практичним радом показао изузетне способности и посвећеност у раду са студентима. Филозофија образовања као један од кључних тема његовог теоријског рада, у пуној мери је показала своју сврсисходност и у његовом педагошком раду, који се одликује методичношћу, прецизношћу и добром организацијом. Др Зоран Димић не само да поседује изузетне предавачке способности, него доприноси доброј атмосфери и комуникацију наставника и студента на департману за филозофију. У свом педагошком раду он се показао и као одличан ментор, и као члан у многим стручним комисијама где је било неопходно познавање или упућивање на нововековну филозофију.

4. ДОПРИНОС РАЗВОЈУ НАСТАВНО-НАУЧНОГ ПОДМЛАТКА

4.1. Руковођење/ менторство у изради докторских дисертација

4.2. Комисије за оцену и одбрану докторских дисертација

4.3. Менторство у изради магистарских, мастер и специјалистичких радова

Мирјана Митић, *Дијалог у настави филозофије*, Филозофски факултет у Нишу, одбрањено октобра 2015.

Јелена Божиловић, *Софисти и Сократ – сукоб васпитно-образовних концепција*, Филозофски факултет у Нишу, одбрањено октобра 2015.

Сава Ристић, *Аналитичка и континентална филозофија – нефилозофски узроци јаза и његове последице*, Филозофски факултет у Нишу, одбрањено октобра 2016.

4.4. Комисије за оцену и одбрану магистарских, мастер и специјалистичких радова

Александар Стајић, *Трансцедентални аргументи и епистемички скептицизам*, Филозофски факултет у Нишу, одбрањено октобра 2016.

Вукашин Милошевић, *Самоубиство и еутаназија*, Филозофски факултет у Нишу, одбрањено септембра 2016.

Александар Ранђеловић, *Филм и статус мишљења у филму*, Филозофски факултет у Нишу, одбрањено септембра 2016.

4.5. Учешће у комисијама за избор наставника и сарадника

Комисија за избор једног асистента за ужу научну област Филозофија (Методика наставе филозофије 1 и 2), октобар 2016.

Комисија за избор једног асистента за ужу научну област Филозофија (Логика 1 и 2), мај 2016.

Комисија за избор једног сарадника за ужу научну област Филозофија (Историја естетике 1 и 2), мај 2016.

4.6. Вођење младих истраживача на научноистраживачким пројектима

5. ЕЛЕМЕНТИ ДОПРИНОСА АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

- Члан Савета Филозофског факултета у периоду 2013-2016.
- Цирус од пет предавања под називом „Идеја и пракса универзитета“ у поводу прославе 50 година Универзитета у Нишу, а у организацији Центра за научно истраживачки рад САНУ и универзитета у Нишу (новембар, децембар 2016. године).
- Рецензирање радова за часописе „Балканске синтезе“, „Годишњак педагошког факултета у Врању“.
- Члан DAAD-ове комисије у Србији за доделу стипендија за мастер и докторске студије у Немачкој (од 2015 године).
- Координатор за Југ Србије у пројекту „Нематеријално културно наслеђе“ при Министарству културе Републике Србије (2011-2016)
- Члан жирија на такмичењу из реторике у Гимназији „Бора Станковић“ у Врању (2016)

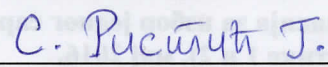
6. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Чланови комисије констатују да је др Зоран Димић испунио све услове по расписаном конкурс за избор у ванредног професора и да је како у свом научном тако и у свом наставном раду показао изузетне професионалне и стручне квалитете. Својим стручним и научним радовима ухватио се у коштац са филозофском интерпретацијом идеје универзитета, преко које је указао на константну напетост која постоји између идеала образовања и друштва. Као ретко који аутор, др Зоран Димић, са различитих аспеката и кроз различите епохе прати овај проблем, па се са пуним правом може рећи да се ради о заокруженом и аутентичном интерпретатору ове сложене теме. Наравно, већина радова концентрисана је на нововековну филозофију где налазимо најзначајније мислиоце идеје универзитета, што додатно потврђује квалификацију кандидата управо за период нововековне филозофије. О професионалној и аутентичној херменеутици модерне филозофије, сведоче не само његови радови, него и многобројна гостовања и предавања по позиву на универзитетима у земљи и иностранству. На основу свега реченог, комисија Изборном Већу Филозофског факултета у Нишу са задовољством препоручује да др Зоран Димић буде биран у звање ванредни професор за ужу научну област Филозофија а за предмете *Историја нововековне филозофије I* и *Историја нововековне филозофије II*.

(Место, датум)

Комисија за писање извештаја:

Проф. др Лино Вељак

Проф. др Слађана Ристић Горчијевић

Проф. др Александар Гунгов